

HOVRÄTTEN FÖR
NEDRE NORRLAND

Rotel 2:5

BESLUT
2012-01-18
Sundsvall

Mål/Ärende nr
Ö 889-11

Sid 1 (14)

KLAGANDE

Sture Bergwall, 500426-7190
Säters sjukhus, avd. 36
Box 350
783 27 Säter

Ombud: Advokaterna Thomas Olsson och Martin Cullberg
Advokatfirman Silbersky AB
Box 12706
112 94 Stockholm

MOTPART

1. Överåklagare Björn Ericsson
Riksenheten för polismål, Malmö

2. Anna-Clara Asplund
Ringvägen 2 G
852 39 Sundsvall

3. Björn Asplund
Söder Mälarstrand
Kajplats 21
118 25 Stockholm

SAKEN

Resning

TIDIGARE AVGÖRANDE

Sundsvalls tingsrätts dom 2001-06-21 i mål B 187-93

HOVRÄTTENS AVGÖRANDE

Hovrätten avslår Sture Bergwalls begäran om att hovrätten ska hålla muntliga förhör i resningsärendet.

Hovrätten beviljar den sökta resningen och förordnar att målet ska tas upp på nytt av Sundsvalls tingsrätt.

Det ankommer på tingsrätten att i samband med målets återupptagande pröva frågan om rättegångskostnader i resningsärendet.

Dok.Id 76755

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 170 851 03 Sundsvall	Södra Tjårgatan 2	060-18 68 00 E-post: hovratten.nedrenorrland@dom.se	060-18 68 39	måndag – fredag 9:00-16:00

YRKANDEN M.M.

Sundsvalls tingsrätt meddelade den 21 juni 2001 dom i mål mellan åklagaren och Sture Bergwall, då med namnet Thomas Quick. Sture Bergwall dömdes för mord. Påföljden bestämdes till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning. Sture Bergwall ålades vidare att utge yrkat och medgivet skadestånd med 150 000 kr jämte ränta till envar av målsägandena Anna-Clara Asplund och Björn Asplund.

Domen överklagades av målsägandena med yrkande att Sture Bergwall skulle frikännas. Hovrätten beslutade den 17 december 2001 (mål nr B 285-01) att inte ta upp överklagandet till prövning eftersom domen inte gått målsägandena emot.

Sture Bergwall har nu ansökt om resning i målet avseende såväl ansvar för mord som skyldigheten att betala skadestånd. Han har vidare begärt att hovrätten ska höra honom och tre andra personer muntligen i resningsärendet. Han har också, i händelse av bifall till resningsansökan, yrkat ersättning för sina rättegångskostnader.

Åklagaren har förklarat att det finns sådana tvivel beträffande skuldfrågan att det föreligger synnerliga skäl att på nytt pröva ansvarsfrågan i målet. Åklagaren har motsatt sig att hovrätten håller muntligt förhör i resningsärendet.

Anna-Clara Asplund och Björn Asplund har förklarat att de inte motsätter sig resningsansökan.

BAKGRUND

Sture Bergwall dömdes av Sundsvalls tingsrätt, i enlighet med sitt erkännande, för att den 7 november 1980 ha bortfört Johan Asplund, född år 1969, från bostadsområdet Bosvedjan i Sundsvall och sedan i ett skogsområde utanför Sundsvall berövat honom livet.

Sture Bergwall hade genom fem domar från andra tingsrätter under åren 1994-2000 dömts för mord på sammanlagt sju personer. Åtalet vid Sundsvalls tingsrätt mot Sture Bergwall grundades, i likhet med de tidigare domarna mot honom, på hans erkännande.

Beträffande frågan om Sture Bergwall varit i Bosvedjan, hördes ett stort antal vittnen, framlades skriftlig bevisning och hölls syn i bostadsområdet.

Till strykande av att Sture Bergwalls uppgifter om Johan Asplund var riktiga åberopade åklagaren – förutom skriftlig utredning – förhör med Anna-Clara Asplund, Björn Asplund, kriminalinspektören Seppo Penttinen och överläkaren Mats Öström.

Beträffande frågan hur undersökningen bedrivits och vilka tekniska fynd som gjorts åberopade åklagaren – förutom skriftlig bevisning – förhör med kriminalinspektörerna Seppo Penttinen och Björn Jonasson, arkeologen Roger Blidmo samt ägaren till den hund som användes för sökningar i markområden där kroppsdelar hade lagts enligt Sture Bergwall.

Till belysande av trovärdigheten av Sture Bergwalls erkännande åberopade åklagaren sakkunnigförhör med professorn Sven-Åke Christiansson. Sture Bergwall åberopade i denna del, förutom läkarintyg och psykologutlåtande, vittnesförhör med psykologen Birgitta Ståhle och avdelningsföreståndaren Bengt Eklund, båda då verksamma vid Sätters sjukhus.

Tingsrätten konstaterade inledningsvis att det inte fanns någon teknisk bevisning som band Sture Bergwall till Sundsvall vid tiden för brottet och att det inte heller fanns någon utredning som fastställde vad som hade hänt med Johan Asplund.

Enligt egen uppgift hade Sture Bergwall färdats i en bil som han lånat, vilket tingsrätten dock inte fann utrett. Tingsrätten bedömde emellertid att denna fråga inte hade någon avgörande betydelse, eftersom Sture Bergwall i enlighet med de tidigare domarna färdats långa sträckor i bil. Ingen av de hörda vittnena hade iakttagit någon

person i Bosvedjan som kunde ha varit Sture Bergwall. Tingsrätten fann dock sammantaget att Sture Bergwall lämnat ett flertal uppgifter som gav stöd åt hans påstående att han befunnit sig i Bosvedjan vid tiden för Johan Asplunds försvinnande och att ingenting framkommit som motbevisade att Sture Bergwall befunnit sig där eller att han bortfört Johan Asplund på det sätt han uppgett.

Sture Bergwall hade ändrat sina uppgifter under utredningen om hur han förgripit sig på, dödat och styckat Johan Asplund. Tingsrätten fann mot bakgrund av vad professorn Sven-Åke Christiansson och psykologen Birgitta Ståhle uppgett att de ändrade uppgifterna beträffande vissa detaljer inte visade att Sture Bergwalls erkännande inte skulle vara riktigt. Resultatet av sökning med hund, jordprover från och beskrivning av platser där kroppsdelar skulle ha placerats gav vidare enligt tingsrätten stöd för Sture Bergwalls uppgifter om hur han förfarit med kroppen kunde vara riktiga.

Tingsrätten fann att vissa avvikelser på Johan Asplunds kropp inte var kända i utredningen innan Sture Bergwall hade berättat om dem och att dessa uppgifter gav stöd till erkännandet.

Sture Bergwall hade haft möjlighet att ta del av vad som skrivits om fallet tidigare. Tingsrätten fann dock inte att det framkommit någonting som talar för att Sture Bergwall "läst in sig" på fallet. Enligt hörda personer hade det inte förekommit någon informationsöverföring mellan terapi- och polisarbetet angående den aktuella gärningen. Tingsrätten fann inte heller anledning till antagande att Sture Bergwall kommit att påverkas i sitt uppgiftslämnande genom det sätt polisutredningen bedrivits eller att terapibehandlingen påverkat Sture Bergwall till att lämna oriktiga uppgifter.

Tingsrätten fann att de mord som Sture Bergwall tidigare dömts för i många avseenden företedde likheter med den gärning han i målet erkänt i fråga om Johan Asplund och att gärningen, mot bakgrund vad som framkommit genom vittnesförhör och psykologutlåtanden, inte framstod som främmande för Sture Bergwalls person.

Vid en samlad bedömning av vad som förekommit i målet fann tingsrätten att Sture Bergwalls erkännande vann stöd av den framlagda utredningen i sådan mån att det var ställt utom varje rimligt tvivel att han hade begått den påstådda gärningen.

PARTERNAS INSTÄLLNING

Sture Bergwall och åklagaren har anfört i huvudsak följande.

Sture Bergwall

Han har återtagit sitt tidigare erkännande och förnekar numera mordet på Johan Asplund. Han åberopar nya omständigheter och bevis som utvisar att det ursprungliga erkännandet var falskt och att han inte kan ha utfört mordet. De nya omständigheterna och bevisen har inte förebringats tidigare och deras förebringande skulle sannolikt ha lett till att han frikänts från ansvar enligt åtalet och att de enskilda anspråken ogillats. I vart fall finns det med hänsyn till de nya omständigheterna och bevisen samt omständigheterna i övrigt synnerliga skäl att på nytt pröva frågan om han förövat gärningen.

Resningsansökan grundar sig ytterst på att han har återtagit sitt erkännande. Även om detta innebär att det enda egentliga beviset för hans skuld därmed försvunnit inser han att värdet av återtagandet i sig är begränsat. I resningsärendet är det inte möjligt att utgå från den hypotetiska situationen att erkännandet skulle ha återtagits i den ursprungliga rättegången eller att erkännandet då inte förelegat. I stället är det sådana omständigheter som bevekelsegrunderna för erkännandet och förklaringen till att det återtas som är av betydelse.

Förklaringen till det falska erkännandet ligger i hans psykiska konstitution under den aktuella tidsperioden tillsammans med den behandling han genomgick i form av kraftig medicinering med bensodiazepiner och så kallad objektrelationsterapi. Under behandlingen erkände han mer än 30 mord, varav flera bevisligen inte ägt rum. Efter behandlingens avslutande under år 2002 har erkännandena upphört helt.

Utöver omständigheterna kring erkännandet och dess återtagande föreligger ett stort antal andra omständigheter och bevis som starkt stöder påståendet om att det rör sig om ett falskt erkännande.

Av polistförhören framgår att han under förundersökningen lämnat ett flertal felaktiga och sinsemellan motstridiga uppgifter rörande centrala förhållanden i händelseförloppet och att han även vid ett stort antal tillfällen har ändrat väsentliga uppgifter i sin redogörelse. Särskilt gäller detta uppgifterna rörande färden till Sundsvall, hur mordet utfördes och vad som senare skedde med kroppen. Uppgifterna förebringades inte vid rättegången med den följd att tingsrätten bibringades en missvisande uppfattning om tilltron till hans minnesbilder.

Av ett utlåtande daterat den 8 augusti 1994 och av förhörsuppgifter lämnade av Anna-Clara Asplund jämförda med hans uppgifter framgår att utredarna fått kännedom om Johan Asplunds födelsemärke och hydrocele i tiden före det att han omnämnde dem.

Han saknade såväl körkort som körförmåga vid tidpunkten för mordet. Han hade därför inte haft möjlighet att själv ta sig till Bosvedjan. Dessa omständigheter framgår av utdrag från körkortsregistret och av uppgifter lämnade av ett flertal anhöriga och bekanta. Uppgifterna var kända för åklagare och polis, men redovisades inte för tingsrätten.

Av ett utlåtande från Falu Lasarett rörande hans mors sjukhusvistelse framgår att hon kom hem den 7 november 1980 någon gång efter kl. 10.00. Uppgiften överensstämmer med anteckningarna i hans kalender och talar för att han befann sig hemma i Falun denna dag. Utlåtandet var känt av utredarna, men förebringades inte vid tingsrätten.

Under förundersökningen genomfördes en fotokonfrontation med honom den 15 november 2000. Han valde ut ett fotografi som föreställde en annan person än Stefan Lövgren. Denna omständighet bekräftar, tillsammans med övriga uppgifter om den "mörka pojken", att han inte hade iakttagit Stefan Lövgren i Bosvedjan.

Av ett flygfoto över bland annat Bågevägen 35-39 och ett fotografi från vallningen den 9 september 2000 framgår att vittnesuppgifter direkt motsäger hans uppgifter om var hans bil skulle ha stått parkerad i samband med bortförandet av Johan Asplund.

Det område i Åvikeområdet som utpekats av honom har tidigare använts som tjurhage. Djurspillning, tillsammans med djurkadaver, är sådana omständigheter som väl förklarar den ökade fosfathalten i området.

Enligt uppgift från Per-Erik Karlsson vid Rikskriminalpolisen, Polishundtjänsten i Karlsborg, markerar sökhundar på ämnet kadaverin, som utsöndras från proteinet i döda kroppar från både människor och djur. Av detta följer enligt Per-Erik Karlsson att en markering från en sökhund inte kan läggas till grund för en slutsats om vilken typ av kropp som utsöndrat kadaverin och att det endast genom en teknisk undersökning kan kontrolleras om markeringen varit korrekt eller inte.

Samma sökhund hade använts för sök vid 17 av de 23 tekniska undersökningar och utgrävningar som skett på platser där han sagt sig ha hanterat kroppar efter mördade personer. På samtliga platser har hunden gjort en eller flera markeringar utan att några fynd har gjorts vid utgrävningarna och har till och med vid en utgrävning markerat på fyra platser, trots att de påstådda offren senare visat sig vara vid liv. Vidare framgår av ett test som genomfördes i april 1997 att hunden markerade vid bland annat ett tomt hål och träkol. Dessa omständigheter är ägnade att väcka allvarligt tvivel om hundens förmåga att söka efter döda kroppar.

Nya omständigheter visar att tingsrätten inte har känt till att han under den tid som förundersökningen rörande mordet på Johan Asplund pågått bevisligen lämnat falska erkännanden rörande andra mord, att han medvetet eftersträfvade att bli dömd för brotten och att han felaktigt tillvitat andra personer allvarlig brottslighet. Särskilt kan framhållas att han under sex års tid pekade ut sin bror som medhjälpare vid mordet.

Åklagaren

Sture Bergwall erkände gärningen vid huvudförhandlingen. Återtagandet av erkännandet utgör i sig inte grund för resning.

I resningsansökan framförs synpunkter på tillförlitligheten av Sture Bergwalls uppgifter i stort och särskilt beträffande erkännanden i andra ärenden där riktigheten ifrågasätts. Berättelsen om de båda flyktingpojarna i Norge och andra berättelser om mord där sanningshalten kan ifrågasättas, är sådana omständigheter som allmänt kunnat påverka tingsrättens utgångspunkt när det gäller tilltron till de uppgifter Sture Bergwall lämnade, men utgör inte en självständig grund för resning.

Det kan vara svårt att i efterhand dra några säkra slutsatser om vilken inverkan Sture Bergwalls kraftiga medicinering, terapi och psykiatriska vård i allmänhet haft på honom. Att Sture Bergwall varit föremål för vård var känt för tingsrätten. Dessa allmänna synpunkter har en begränsad betydelse för hur man ska se på resningsfrågan. Det viktiga är att domen grundas på en utredning av hög kvalitet, i just det här fallet, och att utredningen visat på unika omständigheter i sak, som håller att granskas över tiden.

I resningsansökan har Sture Bergwall anfört att det av polisförhören framgick att han under förundersökningen lämnat ett flertal felaktiga och sinsemellan motstridiga uppgifter. Genom att dessa förhållanden inte redovisades för tingsrätten bibringades denna en missvisande uppfattning om tilltron till Sture Bergwalls minnesbilder.

Av domen i målet framgår att åklagaren vid tingsrätten under utvecklandet av sin talan anförde att Sture Bergwalls berättelse i de centrala delarna, hur han bortfört och förgripit sig på Johan Asplund och slutligen dödat denne, varit densamma under hela utredningen. Utredningsmannen som hördes vid tingsrätten uppgav att Sture Bergwall under utredningens gång ändrat olika uppgifter han lämnat, men beträffande de centrala delarna av berättelsen hade han dock skarpa minnesbilder och i dessa delar hade han hållit fast vid sina uppgifter.

Det som framförs i resningsansökan ligger betydligt närmare åklagarens bedömning av materialet än de uppfattningar som framfördes vid tingsrätten. Det framgår inte av tingsrättens dom att Sture Bergwalls olika uppgifter redovisades för tingsrätten i en sådan utsträckning att tingsrätten, vid bedömningen av tillförlitligheten av hans uppgifter, fullt ut hade möjlighet att beakta hur dessa uppgifter, beträffande det centrala händelseförloppet, utvecklades och förändrades under utredningens gång.

I resningsansökan framförs också omständigheter som påstås vara nya avseende Sture Bergwalls förmåga att köra bil. Det är naturligtvis så att frågan hur Sture Bergwall tog sig till Sundsvall vid den aktuella tidpunkten var av central betydelse i målet. Tingsrätten fann vid sin bedömning att det inte var utrett att Sture Bergwall lånat bilen av en viss person men att detta inte var av någon avgörande betydelse då det av tidigare domar framgått att Sture Bergwall färdats långa sträckor i bil. Av domen framgår inte att vittnesmål angående Sture Bergwalls bristande förmåga att köra bil var kända för tingsrätten och inte heller tidpunkten då han tog körkort. Hade dessa omständigheter varit kända kan det inte uteslutas att uppgifterna kring billånet kunde fått en större betydelse. Det är fortfarande oklart hur Sture Bergwall kunde ta sig från Falun till Sundsvall.

Av tingsrättens dom framgår att åklagaren framfört att Sture Bergwalls uppgifter varierat beträffande vissa detaljer. Sture Bergwall hade bland annat i något skede berättat om en medgärningsman, vilken uppgift inte kunnat styrkas. Åklagarens vid tingsrätten beskrivning var i knapphändigaste laget. I själva verket hade brodern förts in och också ut ur utredningen på ett anmärkningsvärt sätt. Presentationen av brodern som medgärningsman innebar också att själva berättelsen om tillvägagångssättet vid mordet förändrades. Brodern uppgavs inte bara ha varit chaufför utan också ha varit delaktig i själva gärningen. Vid en analys av materialet framstår inte berättelsen i denna del som verklighetsförankrad. Om helheten varit känd för tingsrätten kan det inte uteslutas att detta, på ett särskilt sätt, kunnat påverka tingsrättens bedömning av tillförlitligheten av de uppgifter Sture Bergwall lämnade.

I resningsansökan behandlas också frågor om Johan Asplunds klädsel och särskilda kännetecken. När det först gäller klädseln så har Sture Bergwall egentligen inte under utredningen redovisat några säkra uppgifter om Johan Asplunds klädsel. Uppgifterna har lämnats 13-20 år efter själva händelsen och den här omständigheten saknar betydelse i resningsfrågan. När det däremot gäller uppgifterna om ett födelsemärke och hydrocele är dessa uppgifter av särskild vikt och kanske de allra viktigaste i målet. Unika, korrekta uppgifter om detaljer på Johan Asplunds kropp som inte kunde vara kända för andra än de närmast anhöriga och personer inom vården, kunde vara helt avgörande i ett mål som detta. Tingsrätten har i denna del betonat att avvikelserna på Johan Asplunds kropp inte varit kända för utredningen innan Sture Bergwall berättade om dem. I resningsansökan görs gällande att denna uppgift var felaktig. Problematiken framstår som mer komplicerad än vad som utvecklats i ansökan och underlaget ger upphov till frågor oavsett vad som är rätt eller fel i detta avseende. Det går dock inte att nå ytterligare klarhet i denna fråga.

På sidan 19 andra stycket i domen utvecklar tingsrätten sin bedömning beträffande födelsemärket och hydrocelet. Vid en jämförelse med vad tingsrätten anför och den bild som träder fram vid en genomgång av utredningen uppkommer betydande tveksamheter. Detta både med avseende på vad Sture Bergwall i realiteten sagt och det sätt som utredningen förts framåt, med delvis ledande frågor. Bevisvärdet av de uppgifter Sture Bergwall lämnade har – såsom framförts i resningsansökan – i realiteten varit betydligt lägre än vad tingsrätten måste anses ha förutsatt. Hovrätten bör överväga om inte dessa omständigheter i sig utgör grund för att tillräckliga tvivel i skuldfrågan ska anses föreligga.

När det gäller händelserna och tidsangivelserna i direkt anknytning till bortförandet av Johan Asplund är det mycket svårt att dra några säkra slutsatser av materialet. Det är inte möjligt att verkställa ytterligare utredning i denna del i dag. I själva verket var detta för sent redan under den tid förundersökningen mot Sture Bergwall bedrevs. Vad som anförts i resningsansökan i denna del har inte tillräcklig stadga för att självständigt utgöra skäl för resning.

Sture Bergwalls anteckningar i hans kalender talar för att han befann sig i Falun den aktuella dagen. Det är en brist i utredningen att man inte försökte följa upp anteckningarna och utreda alibi frågan på ett bättre sätt.

Vad som anförts i resningsansökan om markundersökningar i Åvike kan inte självständigt utgöra grund för resning även om intrycket av utredningen är att det inte kan uteslutas att den höga fosfathalten på den aktuella platsen orsakats av förmultning av delar av ett dött djur och att värdet av den erbjudna bevisningen i denna del rent allmänt kan ifrågasättas. Angående sökhundens egenskaper kan konstateras att under den långa utredningen har ingenting av värde hittats på de platser hunden markerat.

Sammantaget är det åklagarens uppfattning att en genomgång av utredningsmaterialet och de övriga anförda omständigheterna, sedda i ljuset av bevisläget i målet, reser sådana tvivel i skuldfrågan att det föreligger synnerliga skäl att på nytt pröva ansvarsfrågan i målet.

HOVRÄTTENS SKÄL

Hovrätten anser inte att det är nödvändigt för utredningen i resningsärendet att hålla muntliga förhör. Sture Bergwalls begäran om detta ska därför avslås.

Enligt 58 kap. 2 § 4 rättegångsbalken gäller som huvudregel att resning får beviljas till förmån för den tilltalade om någon omständighet eller något bevis, som inte tidigare har förebringats, åberopas och dess förebringande sannolikt skulle ha lett till att den tilltalade frikänts. Enligt den s.k. tilläggsregeln kan resning också beviljas, om det på grund av vad som åberopas och i övrigt förekommer i målet finns synnerliga skäl att pröva ansvarsfrågan på nytt.

Det aktuella målet rör ett mord som skulle ha ägt rum hösten 1980. Förundersökning avseende Sture Bergwalls delaktighet i Johan Asplunds försvinnande inleddes år 1993 varefter åtal väcktes år 2001. Förundersökningen är omfattande och innefattar bl.a.

27 förhör med Sture Bergwall och 6 vallningar. Tingsrätten har prövat målet efter en muntlig förhandling. Domen grundas i allt väsentligt på Sture Bergwalls uppgifter.

En utgångspunkt för prövningen i resningsfrågan är att det i resningsförfarandet inte ska göras någon ny bevisvärdering av det material som domstolen grundat sitt avgörande på. Detta följer av att det krävs nya omständigheter eller nya bevis för att resning såväl enligt huvudregeln som enligt tillägsregeln ska kunna beviljas. Den bevisvärdering som domen grundas på kan dock ha betydelse för bedömningen av resningsfrågan på det sättet att ju mer övertygande den ursprungliga bevisningen framstår, desto mer krävs för att resning ska beviljas och tvärtom.

Tingsrättens dom grundades i princip på Sture Bergwalls erkännande sammantaget med att hans uppgifter fick visst stöd av övrig utredning och att det inte hade framkommit någonting i utredningen som visade att hans berättelse beträffande de avgörande delarna var osann. Det saknades helt bevisning i form av vittnesiakttagelser eller teknisk bevisning som kunde binda honom till brottet eller ens visa att han hade varit i Bosvedjan vid den aktuella tidpunkten. Det hade inte heller genom utredningen i övrigt varit möjligt att fastslå vad som hänt Johan Asplund. Sture Bergwalls uppgifter har således varit helt avgörande för tingsrättens ställningstagande.

Enbart den omständigheten att Sture Bergwall numera återtagit sitt erkännande utgör emellertid inte skäl för resning (se NJA 1995 s. 187). Betydelsen av vad som framkommit i resningsärendet ligger i huvudsak i att det kan påverka värderingen av styrkan i den utredning som låg till grund för den fällande domen.

Det förhållandet att Sture Bergwall i andra ärenden bl.a. erkänt mord som inte inträffat, liksom uppgifterna om hans sjukdom och medicinering, har ingen direkt betydelse för bedömningen av Sture Bergwalls olika uppgifter i detta mål men naturligtvis för bedömningen av hans allmänna trovärdighet och tillförlitligheten av hans uppgifter.

Vad som har mer direkt betydelse är enligt hovrättens mening i huvudsak följande omständigheter.

Av tingsrättens dom framgår att både åklagaren i sin sakframställning och polisens utredningsman i sitt vittnesmål uppgav att Sture Bergwall under utredningens gång ändrat sina uppgifter men att han i de centrala delarna hållit fast vid sin berättelse. Tingsrätten har i domen angett att Sture Bergwall beträffande vissa detaljer ändrat sina uppgifter under utredningen. Det förhållandet att Sture Bergwall under en lång tid av utredningen utpekade en medgärningsman, varvid händelseförloppet avvek i en mängd hänseenden från det som han berättade vid tingsrätten, kan enligt hovrättens mening inte anses enbart utgöra en ändring av detaljer. Sture Bergwalls olika uppgifter under förundersökningen om hur han agerat gentemot Johan Asplund synes dock inte ha redovisats för tingsrätten i en sådan utsträckning att tingsrätten haft möjlighet att beakta hur uppgifterna beträffande det centrala händelseförloppet utvecklades och förändrades under utredningens gång.

Tingsrätten godtog inte Sture Bergwalls uppgift om lån av bil men fann att det av domar i andra mål framgick att Sture Bergwall färdats långa sträckor i bil. Sture Bergwall har i två av dessa mål emellertid därefter beviljats resning och frikänts från ansvar samt i övriga mål utom ett har åklagaren hittills beslutat att återuppta förundersökningen.

Enligt tingsrättens dom hade Sture Bergwall lämnat uppgifter om specifika kännetecken på Johan Asplunds kropp innan dessa uppgifter ens förekom i förundersökningen. Detta torde ha varit ett av de starkare stöden för att Sture Bergwalls berättelse var sann. Sture Bergwall hävdar nu att uppgifterna fanns i förundersökningen innan han berättade om dem medan åklagaren uppger att det inte går att få klarhet i denna fråga. Dock är klart att Sture Bergwall inledningsvis beskrev det som slutligen blev födelsemärket på ryggen som ett operationsärr på buken och hydrocelelet som indragen pung. Sture Bergwalls ursprungliga beskrivning av två kroppsegenheter hade således egentligen väldigt litet gemensamt med den slutliga beskrivningen.

Resultatet av sökningarna med hund och de förhöjda fosfathalterna på platser som Sture Bergwall pekat ut har av tingsrätten bedömts ge stöd åt Sture Bergwalls

uppgifter. Mot bakgrund av vad som framkommit i resningsärendet framstår det som osäkert hur långtgående slutsatser som kan dras av dessa uppgifter.

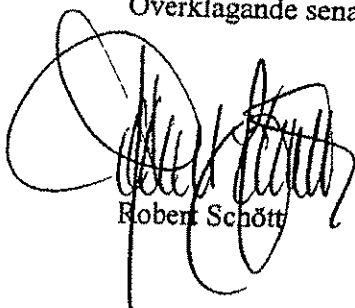
Hovrätten har i resningsärendet ingen möjlighet att göra en bedömning av trovärdigheten och tillförlitligheten av de vid tingsrätten hörda vittnena och deras då muntligen lämnade uppgifter. De berörda omständigheterna sammantaget med det bevisläge som förelåg i målet vid tingsrätten väcker emellertid tvivel om Sture Bergwalls skuld till det mycket allvarliga brott som han dömts för. Med hänsyn härtill får det anses föreligga synnerliga skäl att på nytt pröva frågan om hans ansvar för brottet.

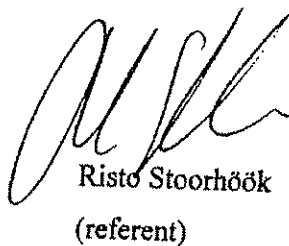
Av tingsrättens dom framgår att Sture Bergwall medgav målsägandenas skadeståndsanspråk. Eftersom en förutsättning för medgivandet var Sture Bergwalls erkännande bör resning beviljas i både ansvars- och skadeståndsdelen.

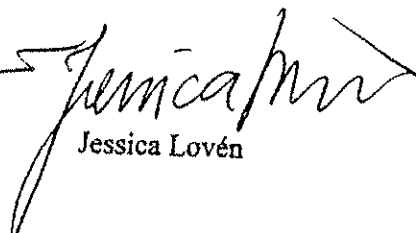
Enligt 58 kap. 8 § rättegångsbalken ska kostnadsfrågan prövas i samband med målet efter dess återupptagande.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga A

Överklagande senast 2012-02-15

Robert Schött

Risto Stoorhök
(referent)

Jessica Lovén